

St. Joris Kampkrant

ZoKa 2025 te Lunteren

Chris' CuliColumn

De culinaire column van vandaag staat in het thema van het avondeten van de Explorers. Zoals gebruikelijk eerst een stukje context. De Explorers hebben vandaag een tocht afgelegd van minstens 55 kilometer. Het merendeel hiervan hebben ze gefietst, maar een significant gedeelte van de tocht moesten ze varen. Het water kwam namelijk met bakken uit de lucht. Steeds als de Explorers dachten veilig te kunnen fietsen, bekogelden de weergoden hen met de tranen van Zeus. Dat is niet het enige waarvoor de Explorers moesten schuilen. Ze hebben namelijk over de Ginkelse Heide gefietst. Dat is niet alleen een mooi natuurgebied, maar ook een militair oefenterrein. Gelukkig waren er geen militairen aan het oefenen, maar je weet het nooit zeker. Om veilig te zijn hebben de Explorers gefietst als duiven, met hun hoofd steeds op en neer om potentiële fantoomkogels te ontwijken. Het survivalinstinct was in volle toeren. Na een barre tocht vol heuvels, denkbeeldige kogels en alles behalve denkbeeldige regen kwamen de Explorers chagrijnig, brommerig en nors terug. Maar deze emoties maakten gauw plaats voor euforie toen ze hoorden dat de begeleiding voor ze had gekookt. De maaltijd bestond uit wraps gevuld met kipgehakt, bruine bonen, courgette, sla en maïs. Er was een side dish van komkommer en tomaat. De Explorers genoten van dit avondmaal en lieten hun waardering klinken. Nout: Het was wel lekker. Het grootste deel was helaas al opgegeten door Koen en Jesse. 9/10 Roan: Lekker! Ik miste alleen de tomaat. (Die was er gewoon (red.)) 9/10 Jesse: Het was lekker. Het gerecht had een goede smaakcombinatie. De texturen van de courgette samen met het kipgehakt werkte net zo goed als een student op de dag voor een deadline. 8/10 Koen: Lekker. 8/10 Al met al een geslaagd gerecht. Tot slot een verzoek: Ken jij of ben jij een lekker gerecht dat als volgende moet worden gereviewd? Meld je dan vooral bij je speltakleiding.

Het weer van 24 Juli

Kijk vooral naar bovenstaand plaatje in plaats van deze tekst te lezen en oordeel zelf.

Volg ons ook op Social media

Vergeet niet om onze socials in de gaten te houden voor de snelle updates van het zomerkamp.

Instagram/
st.joris_zutphen/

Scan mij A.U.B

Welpen aan het woord

“..we gingen een landstuk verfen het was 'heel mooi geworden’..”

“..We gingen een spandoek om de gemenen bouwvaker te verjagen, een kruis door de huizen en een vink in de natuur..”

“..vandaag hebben wij met alle welpen een spandoek gemaakt om te prodesteren tegen dat ze niet het bos gaan omkappen en de blokhut niet weggaat. dat wil namelijk mr. huiskes. we gaan dus boswachter frits helpen! we hebben ook lekker gedoucht en iedereen moest kijken of we teken hebben. we hebben ook nog een verhaaltje van inge gekregen. dikke knuffel van Jasper...”

Welp verward vuilniszak met slaapzak

“..we gingen naar bed alleen ik had last van het licht want ik slaap onder het raam, dus gingen ze het afplakken met vuilnis zakken en ducktape. Het liet wel nog een beetje licht naar binnen maar dat maakten niks uit. we gingen slapen. Ik moet heel eerlijk zijn we sliepen niet meteen, we bleven nog heel even kletsen. maar erna gingen we slapen. DE VOLGENDE DAG ik werd wakker en deed mijn ogen open maar het bleef zwart alsof er iets op mijn gezicht lag. Bleek het die vuilnis zak te zijn. ik vertelde het aan Dominique en die zij meteen dit is een kop voor de kamp krant. WELP VERWARD VUILNISZAK MET SLAAPZAK ik zuchte diep ik vond het niet zo grappig xxx Renske..”

“..IK BEN EEN BEVER GEWORDEN..”

Brief van Boswachter Frits

Hallo avonturiers,

Wist je dat er tegenwoordig wolven op de Veluwe leven? Ze zijn schuw en slim en leven vaak in roedels. En een wolf wel 50 kilometer per nacht kan lopen op zoek naar voedsel? Moet je nagaan hoe veel kilometer ik loop om ze allemaal in de gaten te houden. Vergeet niet... Kijk vandaag goed om je heen en onthoudt de feiten die ik jullie stuur goed. Misschien komt het nog van pas! Tip voor de spandoeken: gebruik veel kleur, dat trekt mensen (en bijen) aan.

We zijn er bijna! Boswachter Frits

Explorers aan het woord

hallo lieve mensen het was vandaag weer een dag zeg het begon bij ons heel laat toen we terug kwamen van droping dat was rond een uur of een dus we zijn niet vroeg gaan slapen en toen we wakker werden was het rond tien half elf en het opstaan ging moeizaam maar toen we er eenmaal uit waren was het rond elf uur zo laat ging floris weg we missen hem toen gingen we wat eten toen was het alweer twaalf uur en toen begon de hele leuke fietstocht die gister al klaar moest zijn allen regende het toen te hard dus waren we gestopt maar vandaag gingen we verder we hadden het eerste punt gevonden en hoe we dat deden was door prijzen van winkels/restaurants optetelen en daar coördinaten van te maken zeer leuk bedacht maar daar hadden we ons safari boekje wel bij nodig en we hadden jesse de verantwoordelijkheid gegeven om deze mee te nemen we gingen op pad richting barneveld daar aangekomen zij jesse opeens jongen ik ben het boekje vergeten en we begonnen allemaal te zuchten want jesse had dit gister ook al geflikt dus allemaal boos op jesse maar hij heeft geregeld met zijn zus dat dat zij foto's doorstuurde en dus konden we door eenmaal aangekomen hadden we de verkeerde plek en hielp een vrouw ons het restaurant het schaap te vinden waardoor we weer verder konden naar renswouden daar aangekomen zeggen we dat cafetaria het zwaantje dicht was dus gingen we wat aan de overkant eten want we hadden al flink honger gekregen en bij brasserie de kraai daar hadden we wat eten besteld en het was heerlijk en helemaal niet duur dat was ook mooi daar hebben we ook het volgende punt gevonden dat was helemaal in de buurt daar heen gefietst zien we bij de bever opeens martijn, joost en dieuwertje staan en die gaven ons wat cola en snoep en daar hebben we even een tijdje gestaan om het volgende punt te berekenen dat ingevoerd daar heen fietsen bleek onze coördinaten fout te zijn zaten we vier kilometer mis vervelend en dit is waar het verhaal om slaat net zo als het weer het begon eerst een beetje te regenen maar toen begon het heel hard te regenen en voordat we over een vlakte zonder bomen moesten rijden trokken we onze jassen en ponchos die heel goed werkten kuch kuch wij die vlakte oprijden en er komt me toch een lading water uit de hemel vallen niet normaal win snel proberen door te fietsen maar staan er opeens drie wilde paarden op de weg piep besten wij er om heen rijden en door naar het volgende punt onder tussten kon ik al een heel zwembad vullen met het water dat er in mijn kleren zat maar bij een restaurant konden we schuilen om de volgende coördinaten te berekenen ondertussen proberen te onderhandelen met de leiding of we misschien terug konden maar nee dat mocht niet dus als wij morgen ziek zijn is het hun schuld maar wij met kleren die over een jaar nog niet droog zijn door fietsen in de regen naar het volgende punt ook weer negen kilometer verder op daar aangekomen is alles nat en telefoons staan op het punt om leeg te zijn smeken we voor een laatste keer of we gewoon terug konden en het mocht dankjewel martijn en dieuwertje maar ondertussen was nout levensmoe aan het worden net als de rest want het regende nog steeds en we moesten nog weer iets van tien kilometer wij fietsen werden we nog tegen gehouden door koeien die van het veld weer terug moesten naar hun stal wat een geluk zeg maar na een tijdje fietsens zijn we bijna terug zie ik nog een hert in het bos staan mooi om te zien eenmaal terug staat martijn daar met een box ons op te wachten dat was wel grappig het was een hele lange en zware toch maar ook vooral nat oh ja er is ook weer een nieuwe vlog fijne dag iedereen

Scouts aan het woord

Siem (De Kabouter) rent weg!

Het is woensdagavond, de Scouts hebben al lekker gegeten en niemand verwacht dat er nog iets gaat gebeuren. Dan plotseling loopt Martijn de blokhut uit met een groene ballon en die maakt hij kapot waardoor iedereen zich een hoedje schrikt. Elin gaat in discussie met Martijn waarom dat nou weer nodig was, Martijn legt zijn handen op de tafel en dan POEF, heeft Siem opeens een ring van Martijn in zijn handen. Siem rent weg, Martijn wacht even en kijkt hoe Siem in zijn onesie en op slippers wegrent. En dan gaat Martijn opeens achter Siem aan, het duurt nog geen tien seconden voor Martijn Siem te pakken heeft! Siem wordt opgetild als een baby en naar de bank binnen gebracht en daarop neergelegd. Wij (Sophie en Lea) lopen naar binnen, zien Siem liggen en maken dan dit stukje. Nog geen twee minuten nadat dit alles gebeurde gaat alles gewoon weer door, alsof er niks is gebeurt, maar dan opeens.... POEF dit stukje is klaar!!

“..We gingen naar de appie hein met siem en we gingenn wat lekkers halen voor op kamp nog. Siem zei dat hij niet zo veel ging halen maar had bijna voor een hele week eten gehaald. Toen gingen we terug naar het kampterrein en toen heeft hij de helft van zijn voorraad opgegeten...”

Soms zeggen foto's meer dan tekst.

